Kære landsmødedelegerede og kære gæster.
Som noget nyt i år er beretningen sammen med medlemsbladet sendt til samtlige Venstres medlemmer godt en uge før landsmødet.
Til grund for min mundtlige beretning ligger altså også den skriftlige beretning.
Hvorfor deltage i politisk arbejde.
Vi, der er medlemmer af Venstre. Vi, der er indvalgt i bestyrelser i Venstreforeninger. Der er kandidater til folketing, kommunalbestyrelser, amtsråd. Der er folkevalgte på Venstre-lister. Arbejder i udvalg. Eller beskæftiger sig med andet i Venstre , gør det, fordi vi er interesserede i politik. Fordi vi vil fremme udviklingen af et liberalt samfund. Ingen af os meldte os ind i Venstre fordi vi først og fremmest interesserede os for Venstres organisation.
Interessen hos hver enkelt af os for at gøre en organisatorisk indsats, kom først senere, da vi indså, at forudsætningen for at Venstre kan få politisk gennemslagskraft, er, at vi har en solid og handlekraftig organisation.
Vore motiver til at blive medlemmer af Venstre er politiske. Derfor skal vi bruge megen tid på det politiske arbejde.
Glædeligvis indser mange at et godt politisk parti ikke kommer af sig selv. Det er noget, der skal kæmpes for. Det er noget, der kræver arbejde. Et arbejde , som er tidkrævende og ulønnet. Et arbejde, som er båret af en stor portion idealisme.
Denne indsats er der glædeligvis mange mennesker, som i generationer har villet og fortsat vil yde for Venstre og Venstres sag. Det er de mange medlemmer, folkevalgte og organisationsfolk, som har sikret Venstre som en bredt favnende bevægelse dybt forankret i den danske folkelige tradition.
Venstre er en folkelig bevægelse
Vi har idag 75.224 medlemmer fordelt på 886 foreninger landet over.
Hvis vi anslår, at en gennemsnitsbestyrelse i Venstre består af 7 personer, så er 6-7.000 mennesker engageret i bestyrelsesarbejde i Venstre.
3-4.000 mennesker deltager i udvalgsarbejde landet over.
Ved det seneste kommunevalg var der opstillet ca. 4.500 kandidater på en Venstre-liste.
Det er vigtigt at vi gør os klart at Venstre er et stort parti. Venstre har mange valgte og vi er en folkebevægelse i dansk politik.
Det må vi godt minde hinanden om på et landsmøde.

Den enkelte forening er grundstammen i vort arbejde

Som fundament for vort arbejde i Venstre ligger den enkelte forening.

Det er i den enkelte forening, at vore medlemmer er medlemmer. Det er gennem den lokale forening, at medlemmerne har deres medlemsrettigheder.

Den enkelte forenings selvbestemmelsesret er derfor et af de vigtige principper, som vi bygger vort arbejde på.

Derfor er det også først og fremmest lokalt, man skal indrette sig som man finder rigtigst og i overensstemmelse med medlemmernes ønsker.

Der arbejdes godt i Venstre

Gennemgående må vi konstatere at der arbejdes godt i Venstre. Der sker en stadig kvalitetsforbedring af indsatsen.

Der er naturligvis forskel. Nogle foreninger. Nogle kredse. Nogle amter, arbejder bedre end andre.

Ofte kan man konstatere at enkeltpersoner spiller en meget stor rolle for indsatsen og for motivationen i den enkelte forening.

Sådan vil det altid være, og vor opgave må derfor bestå i at sørge for, at de rigtige personer vælges til de rigtige poster, således at vi udnytter interesser og evner mest muligt.

31 regionale møder i efteråret 1990

I efteråret deltog nogle af sekretariatets medarbejdere i 31 regionale møder landet over for at drøfte Venstres organisation og vort arbejde i de kommende år.

Baggrunden for denne møderække var ønsket om grundige overvejelser af vort organisatoriske arbejde i Venstre. I møderne deltog godt et par tusinde bestyrelsesmedlemmer og andre medlemmer.

Som oplæg til møderne præsenterede vi hovedresultaterne af medlemsundersøgelsen: At være medlem af Venstre.

Med baggrund i dette oplæg drøftedes især to problemkredse:

Er der i Venstres organisation vilje til, at vi skal gøre en ekstra Indsats for at skaffe flere medlemmer?

Og er vi i Venstre tilstrækkeligt aktuelle og vedkommende i vore tilbud til medlemmerne? Driver vi vore foreninger på en sådan måde, at mennesker føler det interessant og nyttigt at melde sig ind?

Det er med tilfredshed at vi kan konstatere at der alle steder blev udtrykt vilje og lyst til

at sikre, at vi bliver flere i Venstre, og at vi skal blive bedre til at drive vort foreningsarbejde.
De 31 møder i efteråret blev i vintermånederne efterfulgt af amtsmøder med Venstres næstformand og mig selv, hvor vi bandt den organisatoriske og den politiske indsats for de kommende år sammen.
Det var meget nyttigt at gennemføre denne tur.
Når man på kort tid kommer rundt i alle egne landet, så konstaterer man, at selvom Danmark er et lille og siges det, homogent land, så er der store forskelle.
Det, der føles som et problem det ene sted er ikke et problem det andet sted og det, der irriterer i en egn af landet skaber glæde et andet sted.
Man kan konstatere, at der er forskelle i opfattelsen mellem aldersgrupperne, erhvervsgrupperne. Mellem by-og landboere, og det er naturligt nok, men det er en vigtig påmindelse for os, der sidder på sekretariatet, og for alle vore medlemmer, politikere og organisationsfolk.
Vi er forskellige i Venstre . Vi har forskellige ønsker. Vi har forskellige behov.
Bredden i Venstre er stor, og den skal vi fastholde - ikke indsnævre.
Det betyder omvendt også, at der i Venstres foreninger skal være forståelse for, at selvom man ikke selv synes om en eller anden ting, så kan det være, at andre, andre steder i landet føler det både vigtigt og nyttigt.
Gensidig forståelse for, at ting kan gøres anderledes end man lige selv synes, er vigtig i politisk-organisatorisk arbejde.
Vi skal prøve os frem. Nogle gange går det godt. Andre gange mindre godt. Men det er nu en gang prisen i en dynamisk organisation. Vi skal lære både af det, der går godt og af vore fejl.
Uddannelsesarbejdet i Venstre
På ét område er vi i det forgangne år kommet et skridt videre i vor organisation. Vi kan oplyse, at der nu i alle amter er organisationskonsulenter. Det betyder, at den struktur, som blev fastlagt af hovedbestyrelsen i 1978 nu er fuldt gennemført.
Vedtagelsen fra 1978 betød at uddannelsesarbejdet i Venstre skal løses i de enkelte amter. Hver amtsorganisation er ansvarlig for, at der til medlemmer og foreninger gives de tilstrækkelige og nødvendige uddannelsestilbud.
Tilbud om uddannelse både i organisatoriske og politiske spørgsmål.
Med arbejdsdelingen blev det ligeledes fastslået, at Sekretariatet skal forestå

uddannelsen af de personer, som i de enkelte amter er ansvarlige for uddannelsesarbejdet.
Det gøres ved, at Sekretariatet et par gange om året afholder kurser for konsulenter og instruktører.
Det, at alle amter nu har opfyldt strukturen, er en vigtig organisatorisk landvinding, som vi venter os meget af i de kommende år.
Udvalgsarbejdet i Venstre
En anden og meget væsentlig del af arbejdet i Venstre er vort udvalgsarbejde.
På et af de ovennævnte kurser for organisationskonsulenter drøftedes udvalgsarbejdet i Venstre.
Ikke overraskende kunne man konstatere store forskelle. Nogle steder fungerer det godt, andre steder skidt.
De steder, hvor udvalgsarbejdet fungerer godt, er det, fordi udvalgene har en klar målsætning med arbejdet. Man kan konstatere, at formanden - amtsformand, kredsformand, foreningsformand - interesserer sig for udvalgets arbejde og finder det betydningsfuldt. Der er valgt de rigtige folk til at sidde i udvalget og politikerne - kommunal og amtsrådspolitikere - bruger udvalgene som en del af deres politiske arbejde.
Formålet med udvalgsarbejdet i Venstre er:
- at skabe politik, så vi altid har mange gode ideer, i gang
- at være baggrundsgrupper for vore politikere
- at uddanne mange medlemmer til at vide noget om Venstres politik
- at uddanne nye kandidater til at kunne det politiske håndværk
- at inddrage en bred kreds af medlemmer i politisk arbejde og i den politiske debat.

For Sekretariatet gælder det, at vi hovedsageligt arbejder med de vedtægtsbestemte udvalg, og det betyder desværre, at vi på grund af de begrænsede økonomiske ressourcer ikke har mulighed for at arbejde med ad hoc-udvalg. Udvalg scan nedsættes til løsning af en bestemt opgave.
Den arbejdsform indebærer store fordele især ved at kunne tiltrække medlemmer, som interesserer sig for et bestemt spørgsmål. De vil gerne i en kortere periode lægge deres arbejdskraft i et sådant udvalg. Når opgaven er løst vil de måske holde pause eller kaste sig over et andet emne.
Der skal derfor lyde en opfordring til, at amter, kredse og foreninger i langt højere

grad end i dag arbejder med de mere fleksible ad-hoc- udvalg.
Der bør i alle bestyrelser tages initiativ til drøftelser af, om det igangværende udvalgsarbejde går godt. Om der er gode rammer for arbejdet. Man skal også drøfte, om der bør sættes nyt udvalgsarbejde igang.

Kommunal midtvejsvurdering

Vi er nu ved at nærme os midtvejs i den kommunale valgperiode, og i alle kommuner skal vi til at foretage den såkaldte midtvejsvurdering.
Ved midtvejsvurderingen skal vore kommunalpolitikere og vore medlemmer og organistion gøre status over det kommunale arbejde.
Hvilke mål havde vi. Hvad sagde vort valgprogram. Hvor meget er realiseret og hvor meget mangler vi.
Vi skal drøfte, hvorledes vi skal finde kandidater til næste kommunevalg. Gør vi som organisation nok for at finde de rigtige folk? De liberalt indstillede. Vi skal drøfte, om vi skal opstille på en eller flere lister. Skal der være landlister og bylister? Vi skal drøfte tilrettelæggelsen af arbejdet i resten af valgperioden.
Vi skal i god tid drøfte og afklare så mange problemer som muligt. VI ved jo alle af erfaring, at jo nærmere vi kommer valget, og især når det er bestemte personer, vi taler om, så bliver det sværere. Vi har i nogle kommuner set, at dårlig forberedelse og fejen ind under gulvtæppet , har betydet, at lige før valget udbrød der uenighed blandt Venstres folk, som så medførte, at vi tabte valget i den pågældende kommune .
Det skal ikke ske igen, og derfor skal vi alle steder allerede nu i gang med at drøfte næste kommunevalg.

Opgavefordelingen mellem stat/amt/kommune

Debatten om kommunerne er også gået livligt i årets løb. Jeg tænker på strukturen mellem stat, amt og kommuner.
Det er vor opfattelse, at den hidtidige debat om kommunestrukturen har været lige lovlig præget af tanker ovenfra og ned fra hovedstadsskriveborde. Og præget af travlhed med at få nedlagt de dele af dansk folkestyre, hvor man ikke lige akkurat selv har særlig megen indflydelse.
Det kommunalpolitiske Kontaktudvalg har taget emnet på dagsordenen og udsendt et debatoplæg herom.
Debatoplægget er blevet til efter drøftelser i Venstres kommunalpolitiske Kontaktudvalg og to nedsatte undergrupper bestående af folkevalgte fra amtsråd og

kommunalbestyrelser. Oplægget rummer ikke færdige konklusioner, hvor der på forhånd er enighed om alt, men først og fremmest en række spørgsmål til debat.
I oplægget hedder det: For Venstre har strukturdiskussionen og strukturændringer ikke noget formål i sig selv. Det er hverken hensynet til borgmestre, amtsborgmestre, styrelseschefer, partiorganisationer eller EF, der skal afgøre, hvilke opgaver der skal placeres hvor. Men alene hensynet til, hvad der tjener folkestyret og borgernes frihed.
Vi håber, at rigtigt mange vil engagere sig i dette spørgsmål, og at det ikke kun er en lille håndfuld politikere, der skal beslutte, hvad der er bedst for os.
Medlemspleje - medlemskampagner
I Venstres arbejde er der ingen forskel på at gøre en organisatorisk indsats og at gøre en politisk indsats. Hvad enten man arbejder i Venstres organisation eller som folkevalgt Venstre-mand i Folketing eller kommunalbestyrelse, så gør vi det ud fra ønsket om at styrke Venstres politiske indflydelse i Danmark.
Når man derfor tegner medlemmer til Venstre, så er det en ligeså vigtig politisk indsats som den, der udføres af politikerne. Denne erkendelse er glædeligvis ved at brede sig i vort arbejde. Jeg skal henlede landsmødets opmærksomhed på den store indsats, indenrigsminister Thor Pedersen yder. Hans eksempel burde efterfølges af alle folkevalgte Venstre-folk.
Ville alle Venstres medlemmer blot nytegne et nyt medlem, så ville vi pludselig være 150.000 medlemmer.
I år har vi udskrevet en konkurrence blandt alle vore medlemmer, hvor man kan vinde en rejse ved at tegne et nyt medlem. Konkurrencen er ikke slut nu, og vi skal opfordre til, at alle deltager i slutspurten og tegner et medlem.
Generelt vil jeg blot sige, at jo flere af vore nuværende medlemmer, vi gentegner, jo lettere er det for foreningen at komme i fremgang.
To amter kan i år berette om fremgang. Det er københavns Amt og Frederiksborg Amt. Samtidig kan 22 kredse fortælle om medlemsfremgang. Fremgangen i medlemstal afspejler, at det er i byområderne, vi har haft de store fremgange ved folketingsvalget.
Det er vort håb, at vi alle i Venstre giver hinanden håndslag på, at vi ønsker at fastholde Venstre som en bred folkelig organisation. Det gøres kun ved at fastholde et højt medlemstal. Med en sådan enighed i målsætningen er opgaven også til at løse.

Vi skal videre i Venstre

Der findes i politisk/organisatorisk arbejde ingen patentløsninger. Der er kun én vej frem, og det er, at vi gensidigt inspirerer hinanden til at gøre det endnu bedre i fremtiden.

Det kræver, at vi er ærlige overfor hinanden. Vi skal fortælle hinanden, hvad der fungerer, og hvad der ikke fungerer. Vi skal tage alle emner op til behandling og se om, vi løser det godt nok.

Vi skal selv skabe vore resultater - og det vil vi også gøre i fremtiden.

En god organisation skaber gode politikere og gode politikere gør, at vi vil forbedre vor organisation.

Partiernes økonomi

Venstres Landsorganisation har driftsudgifter på godt 9 millioner kroner om året.

Jeg skal ikke på dette sted gennemgå regnskabet. Det vil kassereren gøre lidt senere.

Jeg skal heller ikke beklage mig over ikke at have penge nok.

En sammenligning mellem partiernes officielle regnskaber viser klart, at der er store forskelle i partiernes økonomiske formåen.

Til sammenligning med Venstres tal kan det oplyses, at Socialdemokratiet har indtægter på 31 mill. kr. om året. Af disse 31 millioner kroner modtager de 19 millioner kroner fra faglige organisationer. Det betyder, at 60% af Socialdemokratiets driftsudgifter dækkes af bidrag fra fagforeningerne. Kontingentet udgør kun 21%. For de konservative udgør tilskud fra organisationer og private 54%. Medlemskontingentet udgør kun 15%.

Tager vi Venstres tal så, udgør medlemskontingentet 42% af indtægterne og bidrag kun 21%.

Man kan også stille et regnestykke op, der viser, hvor meget hvert partis landsorganisation har til rådighed i arbejdet pr. medlem. Det vil sige dividere antallet af medlemmer op i indtægterne. Det giver SF 584 kr. til rådighed pr. medlem. Tager vi Socialdemokratiet, så har de 315 kr. til rådighed pr. medlem. De konservative 236 kr. Og Venstre ligger i bunden med 131 kr.

Et af de partier som efter eget udsagn mest energisk bekæmper offentlige udgifter er Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiets regnskab viser, at medlemskontingentet udgør 4 % af indtægterne, og at statstilskuddet udgør 80% af partiets indtægter. Det

er det, der i folkemunde kaldes hykleri.
Tallene viser, at for de fleste partier betyder medlemskontingentet en faldende andel. Statstilskuddet bliver stadig mere dominerende. Det er en farlig udvikling.
Vi kan glæde os over, at Venstre er - også i økonomisk henseende - et medlemsbaseret parti. Sådan skal det også være i fremtiden.

Venstres Sekretariat

På sekretariatet har vi igen i år søgt at få så meget ud af vore økonomiske midler som muligt. Vi kan desværre ikke imødekomme alle ønsker, men vi prøver så langt det er os muligt, at dække så bredt som overhovedet muligt.
Om vi på Sekretariatet løser vor opgave tilfredsstillende skal alene måles ved, om det vi beskæftiger os med, kommer foreningerne og medlemmerne til gode.
Derfor er det glædeligt for os, at vi har en god kontakt til alle egne af landet. Det er forudsætningen for, at vi kan løse vor opgave.

Partiernes krise

Der tales i disse år meget om partiernes "krise", som det kaldes. Meget af debatten foregår med en vis skadefryd i stemmen ud fra devisen, at det har de rigtigt godt af - de politiske partier. Og det er bare, fordi de ikke opfører sig ordentligt - de pampere.
Rigtigt er det da, at partiernes medlemstal er gået tilbage. For 30 år siden var 600.000 mennesker medlem af et politisk parti. I dag er partiernes samlede medlemstal under 250.000 eller mindre end 10% af vælgerne.
Det er en udvikling i den forkerte retning.
Det er der flere forklaringer på.
Vælgerne er nok i dag mere optaget af enkeltsager end af at tage stilling til samfundet, til det enkelte menneske og til udviklingen ud fra et helhedssyn.
Hertil kommer massemediernes udbredelse, hvor problemer og udviklinger behandles meget overfladisk og nogle gange ud fra en underholdningsmæssig vinkel.
Mange vælgere føler nok også, at problemerne i dag er så indviklede, at det er svært at overskue. Når man vil ændre noget et sted, så opstår der problemer et andet sted.
Vi ved alle, at hvis man ikke på 30 sekunder i nyhederne kan redegøre for sin stilling til selv de mest indviklede problemer, så er det ikke værd at beskæftige sig.
De politiske partier skal i dag konkurrere i et meningsmarked, som er større end ingensinde før, og vi skal konkurrere med øget fritid, underholdningsindustri, tv og meget andet.

Og det har vi ikke været gode nok til.
Vi skal naturligvis ikke klamre os til opretholdelsen af politiske partier - lokale vælgerforeninger - og troen på, at det er vigtigt, at vi slutter os sammen efter grundholdninger - hvis tiden er løbet fra dette.
De politiske partier skal ikke opretholdes, hvis der ikke er brug for dem. De skal heller ikke opretholdes for partisekretærer og andre, fordi det er synd for dem, hvis de mister deres arbejde.
De politiske partier skal naturligvis og alene opretholdes, hvis de opfylder en fornuftig og nødvendig funktion i folkestyret.
Dette og dette alene skal være begrundelsen.
Det forudsætter, at borgerne - vælgerne - bakker op om partierne som folkelige bevægelser.
Det er klart, at hvis den nuværende udvikling fortsætter, så må de godt 90% af vælgerne, som ikke ønsker at deltage i vælgerforeningsarbejde overveje, om de fortsat vil overlade indflydelsen i folkestyret til en stadig mindre gruppe politisk interesserede, som vil sysle med samfundsanliggender og varetage helhedens interesser.
Så må man overveje, om partierne har mening scan statstilskudsbetalte reklamebureauer, hvis primære opgave, det er at skrabe stemmer sammen på valgdagen, for at sikre et endnu højere statstilskud, og hvis indre liv styres af enkeltpersoners popularitet og så de allestedsnærværende meningsmålinger.
Det er på en måde et skræmmende perspektiv, hvis den danske befolkning vil være tilfredse med en så underholdningspræget indstilling til politisk arbejde.
En ting står dog lysende klart. Hvis borgerne ikke ønsker selv at tage medansvar for udviklingen og selv at øve indflydelse og bestemmelsesret på egen hverdag - på egne forhold - så er der mange, der står på spring for at bestemme over os.
Hver gang borgerne ikke vil udnytte retten til selv at tage ansvaret. Til selv at træffe beslutning om sin egen familie og sit eget liv, så er der andre, der hellere end gerne vil overtage bestemmelsesretten over ham eller hende.
Vi Venstre-folk ved, at det liberale samfund ikke kommer af sig selv. Det skal der dagligt kæmpes for.
Vi kan i Venstre glæde os over, at vi med vore mange medlemmer, med vor store organisation, er en bredt forankret folkelig bevægelse.

Det er tidligere blevet sagt, at vi spænder fra højskolevenstre til handelshøjskolevenstre. Og det er ikke så dårligt.

Derfor er der for os ikke tvivl om, at det politiske arbejde kun har mening, såfremt det er folkeligt forankret. At vi har et bagland, som af holdningsmæssige og idealistiske grunde vil deltage i det politiske organisatoriske arbejde.

At der er mennesker, som vil være med til at drøfte handlingsprogrammer, som vil være med til at opstille kandidater, og som vil være med til uegennyttigt at forme tanker om fremtidens samfund. Og scan vil være med til hele tiden at fastholde vore politikere på idealerne og målene, og scan vil være baglandet, der kritisk og vågent holder partiet på sporet.

Også selvom det måtte være upopulært. Også selv om meningsmålinger måtte vise, at der er mere salg i andre synspunkter.

Der skal være et parti - en organisation - som opstiller de holdningsmæssige mål - også selv om det giver skrammer.

Sådan er Venstre. Heldigvis for det.

Konsensusspøgelset

For mig at se har politisk arbejde kun mening, hvis man siger, hvad man mener og arbejder for, hvad man mener, uanset om det er populært eller ej.

I dag er det imidlertid således, at der blandt mange politikere og partier på Christiansborg har bredt sig den opfattelse, at det er en kedelig ting, hvis vi ikke alle er enige. Det er ikke nok, at vi forhandler os tilrette om et kompromis. Nej, vi må ikke give udtryk for afvigende opfattelser.

I dag er det således, at det er nærmest blasfemisk, hvis der sættes spørgsmålstegn ved tingenes tilstand på en række områder.

i

Jeg kunne nævne dagpengeområdet, hvor Venstres næstformand og den politiske ordfører blev hængt ud, fordi de ikke syntes, at dagpengeforliget i foråret var det mest revolutionerende, der er set. Et argument, der blev anvendt i den forbindelse, og som næsten er for dumt, var, at nu har vi forhandlet i 55 timer, så kan man da ikke sige, at det ikke er noget.

Det samme skete, da den politiske ordfører rejste spørgsmålet, om det ikke var på sin plads, at vi krævede, at indvandrere kunne dansk for at få arbejdsløshedsunderstøttelse.

Eller, om alle dagpengemodtagere nu også står til rådighed for arbejdsmarkedet .
Sådan kunne jeg nævne en lang række emner, som er undergivet Christians borgs stille meningsterror.
Det finder vi Venstre-folk os vel ikke i. Vi deltager netop i det

poltiske arbejde, fordi vi mener noget, og fordi vi vil arbejde for det.
Vi kan ikke drive en politisk organisation, hvis denne organisation og dens medlemmer ikke måtte sige, hvad de mener og arbejde derefter.
Det tjener derfor Venstres amtsformænd til hæder, at de sidste vinter under forhandlingerne om finansloven klart satte hælene i, da Venstre var under pres for at sælge ud af fundamentale principper i vor politik.
De sagde deres mening.
Det burde fortælle de partier, der er så ivrige efter at kritisere Venstre og Venstres folk, at vi her har med et levende og ansvarsbevidst parti at gøre.
Naturligvis vil Venstres folk samarbejde - i regering - i folketing - i kommunalbestyrelse - i amtsråd - i Europa-Parlamentet, ja overalt, hvor der træffes beslutninger. Det er vor demokratiske pligt at samarbejde. Og det gør vi dagligt.
Venstrefolk er også dygtige politiske håndværkere, og derfor ved vi også, når vi kan opnå resultater, selvom det blot måtte være små skridt på vejen. Vor historie viser, at vi ikke er et alt eller intet parti. Vi indgår i samarbejde, og vi indgår kompromisser ud fra vor politiske og holdningsmæssige baggrund.
Mit ønske til det politiske liv skulle være, at nogle flere politikere gav udtryk for det, de selv ville, fremfor blot at kritisere dem, der redegør for deres politik. På den måde ville det politiske arbejde for vælgerne være mere reelt, end når det pakkes ind i forblommet konsensussnak.
V-K sammenslutning
Jeg vil nu vende mig mod en sommeragurk, som jævnligt viser sit krogede spejlbillede.
Sommeragurken hedder sammenslutning af Venstre og konservative.
Jeg nævner det, selvom jeg ved, at jeg løber risikoen for at blive beskyldt for at være forstokket og partiegoistisk.
Hvis dansk politik eller hvis liberal politik ville blive styrket af en sammenlægning mellem Venstre og konservative, så ville jeg melde mig som en kraftig fortaler. Det

tror jeg faktisk, at alle i denne sal ville.
Efter min mening er styrken i VK-samarbejdet netop, at vi er to partier - ikke mindst, hvis vi tør erkende, at der er afgørende ideologiske forskelle på områder, som f.eks. kirkepolitik, kulturpolitik og kommunernes struktur og ønsket om, at beslutningerne skal træffes så nær borgerne som muligt. Og har det vist sig også i synet på Europapolitikken er der forskelle.
Men når det gælder analysen af Danmarks aktuelle økonomiske problemer med arbejdsløshed og overførselsindkomster, står vi hinanden nærmere.
Det forhold, at V og K er partier med forskelligt udgangspunkt styrker

den debat, der skal sikre dynamikken i regeringens politik, og det er en styrke for det borgerlige Danmark.
Diskussionen om sammenslutning mellem V og K er håbløs, og det er vanskeligt at forstå, at den rejses, men det er jo heller ikke Venstrefolk, der rejser den debat.
Om dette spørgsmål vil jeg afslutningsvis tillade mig at citere Venstres formand, Uffe Ellemann-Jensen, som siger: Venstre og konservative skal ikke slåes sammen. De skal slås sammen.
Venstre i fortsat fremgang
Venstre har politisk succes. Ved de sidste fire valg har Venstre været i fortsat fremgang.
Meningsmålingerne siden valget i december viser, at Venstre fortsat går frem. Vi nærmer os nu de 20% af stemmerne, hvis der blev folketingsvalg nu.
Fra folketingsvalget i 1987 og indtil i dag er Venstres stemmeandel således næsten fordoblet. Det er en bemærkelsesværdig præstation.
I forbindelse med fremgangen, er der to forhold, der skal fremhæves. For det første er det især de unge vælgere, som vil sætte og sætter kryds ved Venstre.
Venstres andel af de 18-29-årige vælgere ligger omkring de 30%. Altså næsten hver tredie i den aldersgruppe vil stemme på Venstre.
Det er en meget glædelig ting. Det viser, at Venstre har en stor fremtid for sig, hvis vi forstår at forvalte de unges tillid. Ser vi på de egentlige førstegangsvælgere og dem, der snart får stemmeret - altså dem, der ligger mellem 16 og 20, så er Venstres andel endnu højere. I valgkampen sidste år, så vi mange afstemningsresultater fra skoler, gymnasier, handelsskoler m.v., hvor Venstres stemmeandel lå langt over 50%.

Det andet forhold, der gør sig gældende i forbindelse med Venstres fremgang er, at Venstre vinder indpas i byerne. Folketingsvalget viste, at de helt store fremgange for Venstre ligger i de store byer. Det er også et gennembrud for os.
Samtidig er det lykkedes for Venstre at fastholde sine traditionelle vælgere.
Politiske og organisatoriske resultater kommer ikke af sig selv. Det kræver hårdt slidt. Det har Venstres foreninger og Venstres politikere også vist. Mange steder udføres et fremragende arbejde.
Gode politiske resultater kræver en god og effektiv organisation.
En god organisation kræver engagerede og overbeviste tillidsfolk.
Og endelig er det hele afhængig af, at medlemmerne føler sig godt tjent med både organisationen og politikerne.
En politisk modstander blev i fjernsynet bedt om at sige tre pæne ting om Venstre. Hans sagde:

- Venstre har de bedste folk
- Venstrefolk siger, hvad de mener, også selvom det er ubekvemt
- Venstre er en folkebevægelse - de har mange medlemmer - og dermed en stor berøringsflade i det danske samfund.

Den karakteristik kan vi fuldt og helt tilslutte os.
Ved folketingsvalgkampen sidste år valgte vi at fremhæve kassedamens problemer. Det er ikke et tilfældigt valg. For Venstre må det være afgørende, at vi fører en politik, som retter sig mod det, der kaldes "ganske almindelige mennesker". Som sikrer, at mennesker ikke undertrykkes. Ikke umyndiggøres. Ikke får frataget deres økonomiske selvbestemmelsesret. Ikke får frataget deres muligheder for selv at tage ansvaret.
Venstres organisation er til for mennesker, der vil støtte et friere og økonomisk trygt samfund.
Derfor er det vigtigt, at Venstre i alt sit arbejde afmystificerer politik. Vi skal afvise, at politik kun er for dem, der er indsat i sagerne. Eksperterne. Akademikerne. Embedsmændene. Journalisterne.
Vi skal bekæmpe tendensen, son breder sig nogle steder, at man er bedre til at beskæftige sig med politik, hvis man er ekspert. Det er sjældent, at Brittas fru Mortensen bliver spurgt.
Vi skal fastholde, at politik er for alle. Politik er også noget for dem, som ikke i tide og

utide vil udbasunere deres egne synspunkter, men som går stille med deres politiske og moralske opfattelse.
Politisk arbejde skal naturligvis bygge på saglighedens grund, men videnskab er politik nu en gang ikke. Det har det heller aldrig været for os Venstre-folk. Politisk arbejde for os er at arbejde for et samfund, der bygger på almindelig fornuft og med den grundholdning, at det enkelte menneske i de allerfleste situationer er bedst tjent med selv at have en bestemmelsesret og samtidig et ansvar.
De ideologier, der har gjort politik til videnskab - socialismen og kommunismen - de beviser jo deres fallit i disse år.
I Venstres mange foreninger, blandt vore kandidater, på sekretariatet vil vi i de kommende år sammen med vore politikere arbejde for, at Venstre bliver endnu stærkere.
God arbejdslyst!